

عنوان مقاله:

خوانش زیبا شناسانه ی گفتمان حضرت ابراهیم (ع) درقرآن کریم

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی قهرمانی - استادیار و عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلیل شمسی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

گوهرهای بلاغی و زیبایی های ادبی در گفتگوی های قرآنی جلوه ای از دانش های ناشناخته ی کتاب وحی الهی را به تصویر می کشند . ابراهیم (ع) از پیامبران اوالعزمی است که گفتمان ها ی مختلف از ایشان در قرآن کریم بیان گردیده است. ایشان درگفتگو با خداوند با استفاده از مجاز، ایجاز و ضرب المثل کلام خود را مزین به جلوه های ادبی و بلاغی می نماید. در گفتگو با پدرش کمال ادب را رعایت می کند. کلام خود را با استفهام انکاری و تعجب و استبعاد و محاجه زینت می دهد و آنها را به یکتا پرستی دعوت می کند. ابراهیم (ع) گرچه پیامبر بوده است و بر پدرش ولایت داشته اما در برابر تهدید پدر به سنگسار نمودن خاضعانه می گوید : برای شما طلب آمرزش خواهم کرد از این بت پرستی. و درگفتگو با قوم از استفهام انکاری و ایجاز بهره جسته و سخن را در نهایت زیبایی به سمع مخاطبان می رساند. گفتگوهای پیامبران را از جنبه های مختلف می توان مورد بحث و بررسی قرار داد. مثلا از جنبه های هدایتی و تربیتی و اجتماعی و... این جستار توصیفی - تحلیلی که شیوه ی جمع آوری داده ها درآن کتابخانه ای می باشد، از لحاظ ادبی به بررسی زیبایی ها و جنبه های بلاغی گفتمان حضرت ابراهیم(ع)، در قرآن کریم، می پردازد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، حضرت ابراهیم (ع)، زیبا شناسانه، گفتگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582216>

